

۱۱۸ - ستایش پاک یزدان را

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

۱۱۸ - ستایش پاک یزدان را

ستایش پاک یزدان را که چهره یاران را مانند آتش برافروخت تا پرده نادانی بسوخت و هر پاک جانی آئین آسمانی آموخت و دیده از جهان و جهانیان بدوخت و گنج جاودانی اندوخت. خوشا بحال شما که فرخنده طالع بودید و بلند اختر و مهر پرور و پاک گهر و از اهل خاور. زیرا مهر انور از آن کشور درخشید و صبح جدید از آن اقلیم پدید شد هر هوشیار بیدار شد و هر پاک دل از بند آب و گل رهائی یافت و مانند مرغان آسمانی در این اوج یزدانی پرواز نمود و در گلشن راز بر شاخسار عجز و نیاز با بلبل جانباز همدم و دمساز شد. این چه بخششی است و این چه دهش که جهان آفرینش را آرایش نموده؟ هر چند کنون نمایش ندارد ولی در آینده چنان تابش نماید که خاور و باختر را پرتو بخشایش بخشد. آفرین بر این آئین که هر گوهر پنهان در کان ایران را آشکار و عیان نمود، تخم پاکی که حضرت زردشت افشاند بریزش ابر بخشش انبات کرد و کشتزار سبز و خرم شد وقت خرمن رسید و برکت آسمانی گردید گنجی که آن سرور اندوخت در این روز فیروز آشکار شد و گوهر آبدارش بر جهان نثار گشت آن تخم پاک حال نهال های بیهمال شد و گلشن توحید را تزئین نمود. از حق خواهیم که هر نهالی درخت تنومند گردد و در باغ و بهشت جنت ابهی پیوند شود و میوه های خوش دلپسند دهد جانتان خوش باد.

ORIGINAL

AUDIO